1984 மார்ச் 26]

பொதுமக்களின் சிரமங்களைக் குறைக்க 500 குடும்ப அட்டைகளுக்கு ஒரு பங்கீட்டுக் கடை அமைக்கும் திட்டம்.

448—(*வினா எண். 21476) **திரு. மா. சின்னராசு :** மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :—

உணவுப் பொருள் விநியோகத்தில் பொது மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள சிரமங்களைக் குறைக்க ஒவ்வொரு ஐந்நூறு கார்டுகளுக்கு ஒரு பங்கீட்டுக் கடை என்று அமைக்க அரசு முன் வருமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தற்பொழுது கிராமங்களைப் பொறுத்த வரை சராசரியாக 500 குடும்ப அட்டைகளுக்கு ஒரு நியாயவிலைக் கடை வீதம் திறக்கப் பட்டுள்ளன. நகர்ப்புறங்களைப் பொறுத்த வரை ஒரு நியாய விலைக் கடையில் 2,000 குடும்ப அட்டைகளுக்கு மேல் இருக்கக் கூடாதென்றும் ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு 500 குடும்ப அட்டைகளுக்கும் ஒரு நியாயவிலைக் கடை அமைப்பதானால் செலவு மிக அதிகமாகும்.

449—(*வினா எண். 21799) **திரு. இரா. முத்தையா :** மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடை அளிப்பாரா :—

(அ) வருவாய்க் கிராமம் ஒன்றுக்கு ஒரு நியாய விலைக் கடை என்னும் திட்டத்தை பெரிய கிராமங்களின் விஷயத்தில் தளர்த்த அரசு முயற்சி மேற்கொண்டுள்ளதா ?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(ஆ) எழவில்லை.

திரு. சு. பாலன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறபோது கிராமப் பகுதியிலே 500 கார்டுகளுக்கு ஒரு கடையும் நகரப் பகுதியில் 2 ஆயிரம் அட்டைகளுக்கு ஒரு கடையும் ஏற்படுத்தப்பட்டு விநியோகம் செய்யப் படுவதாகச் சொன்னார்கள். நகரப் பகுதிகளிலே 2 ஆயிரம் அட்டைகள் ஒரு கடைக்குப் போட்டிருப்பதால் அந்தக் கடை சிறியதாக இருப்பதால் அதிகமான கூட்டம் ஏற்படுவதால் வாங்குகிற பொருளை சரியாக எடை போட்டு வாங்குகிற நிலை இல்லாமல் இருக்கிறது. பொருள் குறைந்து போகிறது என்ற புகார்கள் ஏராளமாக வருகின்றன. தற்போதுள்ள சிறு கடைகளை பெரிய கடைகளாக வைக்க அரசு ஆவன செய்யுமா ?

(முற்பகல் 9-10).

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது கிராமப் புறங்களைப் பொறுத்த வரையில் 16,053 நியாய விலைக் கடைகளும், நகர்ப் புறங்களில் 1,956 நியாய விலைக் கடைகளும் ஆக மொத்தம் 18,009 நியாய விலைக் கடைகள் இருக்கின்றன. கிராமப்புறங் களைப் பொறுத்த வரையில் சராசரி ஒவ்வொரு கடைக்கும் 500 கார்டுகளுக்கு கீழே சில இடங்களில் முன்னூற்றுச் சில்லரை, 400, 500, 600 என்று வைத்து இருப்பதற்கு காரணம் அவர்கள் சில தொலைவுக்கு நடந்து வந்து சில ஊர்களில் வாங்க வேண்டிய அவசியம் இருப்பதன் காரணமாக அங்கே எண்ணிக்கை குறை வாக இருக்கிறது.

நகர்ப்புறங்களைப் பொறுத்த வரையில் அப்படி தொலை தூரம் நடந்து சென்று வாங்க வேண்டிய நிலை இல்லாத அளவுக்கு நமக்கு கடைகள் இருக்கின்றன. அந்த கடைகளில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவது போன்று வந்து வாங்குகிறவர் களுக்கு அதிக கஷ்டம் இல்லாத அளவுக்கும், வந்து வாங்குகிறவர் களுக்கு அதிக நேரக் கேடு வராத அளவுக்கு அவர்களுக்கு என்று பல முறைகள் வகுக்கப்பட்டு அதனால் 2,000 கார்டுகளுக்கு போகலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். சில இடங்களில் 1,000 1,500, 1,600 என்று கார்டுகள் இருக்கின்றன. அப்படி 2,000 கார்டுகளுக்கு மேல் போகுமானால் அதை இரண்டாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு கடைக்கும் 1,000 கார்டுகள் என்று வைக்கலாம் என்று சொல்லி இருக்கிறோம்.

கூடுதலாக கடைகளை நகர்ப்புறங்களில் வைக்கலாம் என்று விருப்பம் தான். நகர்ப் புறங்களில் ஏற்படுகிற இன்னொரு கஷ்டம் என்ன என்றால் அந்தக் கடைகளை பிரித்துத் தருவதற்கு போதுமான இடம் கிடைக்கவில்லை. இடத்தை வாடகைக்கு தர முன் வருவது இல்லை. அப்படி வந்தாலும் கூட நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலம் வைக்கப்படும் கடைக்கு இடம் தேவை என்றால் இடம் தர மறுக்கிறார்கள். ஏன் என்றால் எண்ணெய் சொட்டும். அதனால் அந்தக் கட்டிடம் வீணாகப் போய்விடும் ஏராளமான கூட்டம் வந்து அங்கே க்யூவில் நிற்கும். எங்களுக்கு பிரைவசி இருக்காது, எங்களுடைய வீட்டுப் பெண்கள் வெளியே போய் வர முடியாத சூழ்நிலை இருக்கும். சில நேரங்களில் எங்களுடைய வீட்டுக்குள்ளேயே வந்து கூட்டம் உட்கார்ந்து விடும். இப்படிப்பட்ட நெருக்கடியின் காரணமாக சில இடங்களில் இந்தக் கடைகளுக்கு வாடகைக்கு இடம் கிடைப்பதில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஆங்காங்கே அந்த அந்த தொகுதியில் ஒத்துழைப்புத் தருவார்களானால் இன் னும் சில பல கடைகளைத் துவக்கலாம். 3, 4 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 16 ஆயிரத்து சில்லறை கடைகள் இருந்தன. கடந்த 1 ஆண்டுக்குள் 17 ஆயிரத்து சில்லறை கடைகள் ஏற்படுத்த

பட்டு இருக்கின்றன. தேவையான பொது இடங்களில் பொது வாக திறந்து மக்களுக்கு நலன் செய்ய வேண்டும் என்பது தான் எங்களுடைய எண்ணம். ஆனால் சென்னையைப் பொறுத்த வரையில் க்யூ அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லி Staggering System கொண்டு வந்து ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில் அவர்கள் வாங்க வேண்டும் என்றும் இப்படி 4, 5 நாட்களில் வாங்காதவர் கள் கடைசி நாளான 6-வது நாளில் குறிப்பிட்ட அந்த வாரத்தில் விட்டுப் போன பொருட்களை சேர்த்து வாங்கலாம் என்றும் நாய் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இதற்கு மேலும் சில நல்ல யோசனைகள் வருமானால் அதையும் ஆராய அரசு ஆயத்தமாக இருக்கிறது.

திரு. கு. ரமணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர் களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறும்போது கிராமங் களில் 500 அட்டைகளுக்கு ஒரு கடை என்று சொன்னார்கள். கிராமங்களில் 3 கிலோ மீட்டர் அதற்கு மேலும் தூரம் நடந்து கூட போய் அந்த ரேஷன் பொருட்களை வாங்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. குறைந்த பட்சம் 1 கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்கு மேல் போகாமல் கிராமங்களில் அந்தக் கடைகளை அமைத்துக் கொடுக்கவும், நகர்ப் புறங்களில் 2,000 கார்டுகள் என்று இருப்பதை குறைந்தபட்சம் அதனுடைய பாதி அளவுக்கு குறைத்து கடைகளை ஏற்படுத்துவதற்கும் அரசு முன் வருமா என அறிய விரும்புகிறேன்? இப்படி 2,000 கார்டுகள் இருப்ப தால் பல பேர்களுக்கு மாத கடைசி வரைக்கும் அவர்களுக்கு சில பொருட்கள் கிடைக்காமலேயே போய்விடுகிறது. இதை நீக்குவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி செய்வாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முதலில் கூறியது போல் மாண்புமிகு உறுப்பினர் எண்ணத்தின் அடிப்படையில் சென்னை யைப் பொறுத்த வரையில் 1,000, 1,500 கார்டுகள் என்ற அளவுக்கு இருந்தால் ஓரளவுக்கு சமாளிக்கலாம். அதில் இருக் கின்ற சங்கடம் இடம் கிடைக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படாமல் இருக்குமானால் நகர்ப் புறங்களைப் பொறுத்த வரையில் 1,000, 1,500 கார்டுகளுக்கு ஒரு கடை என்ற அளவுக்கு கூடுமானவரை செய்யலாம் என்ற எண்ணம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த முயற்சியை மேற் கொள்ளலாம். கிராமப்புறங்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர் கள் வந்து வாங்குகிற தொலைவை குறைக்க வேண்டும் என்றும் சில நேரங்களில் வெள்ளம் ஏற்படுமானால் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடம் துண்டித்து விடுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டு ஒரு பகுதியில் வாழ்கின்ற மக்கள் அந்த இடத்திற்கு போக முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுமானால் அந்த இடத்தில் வைக்கலாம் என்று கருதுகிறோம். அந்த இடங்களில் வைக்க கார்டுகளின் எண் ணிக்கை குறைந்த அளவு 200, 300 என்று வருமானால் அங்கு ஒரு

கடை ஏற்படுத்துவதற்கு, ஒரு கடையை இரண்டாகப் பிரிப்பதற்கு வசதி வாய்ப்புகள் ஏற்படக் கூடும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏற்படுமானால் தீவிரமாக அரசு ஆராய்ந்து மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கும். இந்தக் கடைகளை எல்லாம் நடத்துவதற்கு நமக்கு 5 கோடி ரூபாய் நிர்வாகச் செலவு ஆகிறது: இதிலே மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னோம். இருந்தாலும் பாதியாவது ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று பல மாநில அரசுகள் வற்புறுத்தியும் அவர்கள் உங்களுடைய பொறுப்பு என்று சொல்லி விட்டார்கள். இருந்தாலும் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற காரணத்தால் இந்த செலவையும் கருதாமல் நாம் இந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டு வருகிறோம்.

திரு. ரா. கு. பெருமாள் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் 500 அட்டைகளுக்கு ஒரு கடை என்று சொன்னார்கள். நெல்லை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் 500 அட்டைகள் உள்ள கடைகளும், 1,000 அட்டைகள் உள்ள கடைகளும் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆகவே, அவ்வாறு இருப்பதன் காரணத்தால், கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் வாங்குவதற்கு மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். ஆகவே கிராமங்களில் தனித்தனியாக கடைகள் அமைப்பது என்று இல்லாவிட்டாலும் கூட பணிபுரிகின்ற அலுவலர்கள் ஒரு கிராமத்திற்கு இரண்டு தினங்கள் என்ற அளவிலே கிராமங்களுக்கே சென்று பொருட்களைக்கொண்டு போய் கொடுத்து பொதுமக்களுக்கு உதவி செய்ய அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எந்த இடத்திலே ஆயிரம் கார்டுகள் இருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லி அங்கே கடையை ஆரம்பித்து நடத்துவதற்கு இடத்தையும் கொடுக்க உதவி செய்வார்களேயானால் அவ்வாறு அங்கே ஏற்பாடு செய்யலாம். வேறு பல இடங்களில் பண்டங்களைக் கொண்டுபோய் கொடுக்கின்ற முயற்சி ஏற்படுத்த முடியுமா என்று கேட்டார்கள். அதுபற்றிய செயற்குறிப்பு அரசினிடத்திலே இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 500 கார்டுகளுக்கு ஒரு நியாயவிலைக் கடை இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இந்தக் கடைகளைப் பொறுத்தவரையில் அவை மக்களுக்கு மிகத் தேவையான ஒரு கடையாகும். ஆனால் என்னுடைய தொகுதியிலே தொண்டியக்காட்டிலே இருந்து 4 கிலோ மீட்டர் வரவேண்டி இருக்கின்றது. நம்மங்குறிச்சியிலே இருந்து 5 கிலோ மீட்டர் வர வேண்டி இருக்கின்றது. இதுபற்றி பல முறை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்திலே எழுதிக் கேட்டதற்குப் பிறகும் கூட சர்க்கார் அனுமதிக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி இருந்தால் அப்படி அனுமதி கொடுக்காத இடங்களைப் பொறுத்த

வரையிலே 4 கிலோ மீட்டர், 5 கிலோ மீட்டர் என்ற அளவுக்கு வராமல் வாரம் இரண்டு முறை அங்கே கொண்டுபோய் கொடுக்கின்ற வகையில் அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, நான் முதலிலே சொன்னபடி 5 கிலோ மீட்டர், 4 கிலோ மீட்டர் போக வேண்டிய அளவுக்கு இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்கின்ற வகையிலே கார்டுகளை ஒதுக்கி கடைகளுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்றும் அப்படி கார்டுகளை ஒதுக்குகின்றபோது ஒரு கணிசமான அளவுக்காவது கார்டு எண்ணிக்கை வரவேண்டும். அதாவது ஒரு கடைக்கு குறைந்தது 300 கார்டு என்ற அளவுக்காவது வேண்டும். அந்த முறையில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற அளவுக்கு, பல இடங்களில் 600, 700 கார்டுகள் என்று இருந்தால் அவற்றிலே இருந்து ஒரு 100 கார்டுகளைப் பிரித்து அண்மையில் கடைகள் இருக்கின்ற அளவுக்குக் கொண்டுவரலாம். அதற்கான நடவடிக்கைகளைச் செய்தால் எல்லோரும் சென்று வாங்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும்.

ஆனால் கொண்டுபோய் கொடுப்பது என்றால் இப்போது இருப்பதைவிட இன்னும் சங்கடங்களும், சீர்கேடுகளும் அதிகமாகத்தான் ஆகும். ஆகவே கடைகள் வைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்வதுதான் நல்லது. அதற்கான அளவுக்கு ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டு வந்தால் உரிய மாவட்ட வழங்குதுறை அதிகாரிகளைக் கண்டு அவரிடத்திலே சொல்லி அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம்.

திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ண பாண்டியன்: தலைவர் அவர்களே, கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடிய நியாயவிலைக் கடைகளில் ஒரே நபர் இருந்து அவர்தான் பில் போடவேண்டும், அவர்தான் பணத்தை வசூலிக்கவேண்டும் என்று இப்படி ஒரு நபரே எல்லா வேலைகளையும் செய்கின்ற காரணத்தால்தான் பொது மக்கள் நீண்ட வரிசையில் நின்று பொருட்களை வாங்க வேண்டும் என்ற வகையில் தாமதம் ஏற்படுகின்றது. எனவே கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய நியாய விலைக் கடைகளில் கூடுதலாக ஒருவரை வேலைக்குச் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இப்போதே இருக்கின்ற பொருளாதார நெருக்கடியினைக் காண்கின்றபோது அதிகச் செலவு ஏற்படுகின்றது என்பதைப் பார்க்கிறோம். இப்போது அந்தக் கடைகளில் இருப்பவர்களுக்கே நாம் அதிகபட்சமாகச் சம்பளம் 150 ரூபாய்தான் தருகிறோம். அதுவே மிக, மிகக் குறைவு என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ரேஷன் பொருட்களை மட்டும் கொடுப்பதன் காரணத்தால், அதாவது அவற்றை சப்ஸிடைஸ்ட் ரேட்டிலே தருவதன் காரணத்தால் இலாபத்தை அங்கே நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது.

[1984 மார்ச் 26

நஷ்டம் தான் ஏற்படும். ஆகவேதான் நாம் ஒரு முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். வேறு பல பொருட்களையும் அங்கே விற்கின்ற அளவுக்கு அதாவது சோப்பு, சீப்பு, கண்ணாடி என்ற வகையிலே ஒரு நாற்பது, ஐம்பது பொருட்களை அங்கே விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் அதிலே ஓரளவுக்கு இலாபம் ஈட்ட இயலும். அந்த வகையிலே அந்தப் பொருட்களையும் சேர்த்து விற்கின்ற அளவுக்குச் செய்தால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவது போல் ஒருவருக்கு பதிலாக இரண்டு பேர், மூன்று பேர் கூட வைக்கலாம். ஆகவேதான் அரசு அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கின்றது.

திருமதி தா. இராசாம்பாள்: தலைவர் அவர்களே, பச்சை மலையில் உள்ள கிராமங்கள் சுமார் 100 சதுர மைல்கள் பரந்து கிடப்பதால் அங்கே விசேஷமாக மேலும் இரண்டு கடைகளைத் திறக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா? நரிப்பாடி, மண்மலைப் பாவேக்காடு ஆகிய மலை அடிவாரங்களில் கடைகள் திறக்க அரசு ஆவன செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். மலைவாழ் மக்களின் நலன் கருதி இந்தக் கடைகளைத் திறக்க அரசு முன்வருமா?

(முற்பகல் 9-20)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவது போன்று பச்சை மலைப் பகுதி நிலைமைகளையும், அங்கிருக்கின்ற ஊர்களின் நிலைமைகளையும் பற்றி இப்போது எனக்கு தெளிவாக தெரிகின்ற நிலைமையில் இல்லை. அதுபற்றி கோரிக்கையாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எழுதி தருவார்களேயானால், அந்த சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பி எந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அரசு ஆராய்ந்து தக்க நடவடிக்கையை எடுக்கும்.

டாக்டர் கே. சமரசம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குடும்பங்களுக்கு கார்டுகள் வழங்கிய நேரத்திலே, சிலர் அதைப்பெறவேண்டிய நேரத்திலே எழுதி பெற்றுக்கொள்ள தவறிய காரணத்தால், மீண்டும் வந்து கேட்கிறபோது, தற்போது குடும்பக் கார்டுகள் புதியதாக வழங்கப்படுவதில்லை, அரசாங்கத்திடம் தான் மனு போட்டு பெற வேண்டும் என்று வட்ட, மாவட்ட கார்டுகள் வழங்குத்துறை அதிகாரிகள் சொல்கிறார்களே, ஆகவே, உண்மையிலேயே பாதிக்கப்பட்டு, குடும்பக் கார்டுகள் பெறாமல் இருக்கிறவர்களுக்கு குடும்பக் கார்டுகளை வழங்குவதற்கு வாய்ப்பினை உருவாக்கித் தர அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே சரியான ஒரு கணக்கெடுப்பு எடுக்கப்பட்டு, அந்த கணக்குகளின் அடிப்படை

1984 மார்ச் 26]

யில்தான் ஆங்காங்கு குடும்பக் கார்டுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அப்படி குடும்பக் கார்டுகள் எக்காரணம் கொண்டாவது ஒருவருக்கு கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால், அல்லது ஒரு பகுதி மக்களுக்கு கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால், அப்படி கிடைக்கவில்லை என்பதை தக்க ஆதாரங்களோடு எடுத்து நிரூபிப்பார்களேயானால், அந்த இடத்திலேயே மீண்டும் பரிசீலித்து வழங்குவதற்கான பொறுப்பை தான் அரசு தற்போது ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் குடும்பக் கார்டுகள் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லி வேற்று பெயர்கள், மாற்றுப் பெயர்கள் எல்லாம் கொடுத்து, ஒவ்வொருவரும் 5, 6 கார்டுகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகையினால்தான் இத்தகைய கட்டுத் திட்டங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப் போன்று, உள்ளபடியே அவர்களுக்கு ஏற்கெனவே வழங்கப்படவில்லை என்பதற்கான காரணங்களை ஆதாரத்தோடு நிரூபிப்பார்களேயானால், அப்படிப்பட்ட பிரச்னைகள் கவனிக்கப்படும்.

திரு. கோவைத்தம்பி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எத்தனையோ கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை மானியமாக தந்து, ஏழை எளிய மக்களுக்கு உணவு பங்கீட்டு முறையில் அரிசியை வழங்குகிற இந்த அரசுக்கு, 500 கார்டுகளுக்கு ஒரு நியாய விலைக்கடைகளை ஏற்படுத்தினால், அதிகமான அளவில் பொருளாதார நஷ்டம் ஏற்படுகிறதா? அப்படி நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்றால், எவ்வளவு கோடி ஏற்படுகிறது? அதைப் பொருட்படுத்தாமல், அரசு 500 கார்டுகளுக்கு ஒரு நியாயவிலைக் கடையை ஏற்படுத்த முன் வருமா? கோவாப்பிரேட்டிவ் ஸ்டோர்ஸ் மூலமாக வழங்கப்படுகின்ற அந்த உணவுப் பொருள்களை எல்லாம் மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி மூலமாக வழங்க அரசு முன்வருமா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஆயிரம் கார்டுகளுக்கே ஆட்களைக் கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொல்கிறபோது, 500 கார்டுகளுக்கு எப்படி முடியும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது குறித்து நான் ஏற்கெனவே ஒரு கேள்விக்கு பதில் அளிக்கிறபோது விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்தக் கார்டுகளைப் பொறுத்தவரையில் மக்களுக்கு பயன்படும்படியான அளவுக்கு ஒவ்வொரு கடையிலும், கார்டுகளை ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என்பதுதான். தற்போது லாபம் ஏற்படுவதற்கு எந்த வகையிலும் வழி இல்லை. இந்தக் கடைகளை நடத்துவதற்காக மாதம் கிட்டத்தட்ட 5 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஆகிறது.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

நார்மல் பிரீயட்டாக இருக்குமானால், அதாவது சாதாரண காலத்தில் 40, 45 கோடி அளவிற்கு நாம் சப்சிடி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. வறட்சி காலத்தில் கிட்டத்தட்ட 110 கோடி ரூபாய்க்கு நாம் மானியம் தந்து பணியாற்ற வேண்டிய அவசியம் வந்தது. மக்களுடைய இன்றியமையாத தேவை களை நிறைவேற்றுவதற்காக நான் முதலிலே சொன்ன கட்டுப்பாட்டின் அடிப்படையிலே முயற்சிகளை இந்த அரசு எடுத்து வருகிறது.

திரு. மு. ப. முனுசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தர்மபுரி மாவட்டத்தில் இரும்பத்தூர் ஊராட்சியில் வைப்பம் பட்டி கிராமத்தில் கார்டுகள் வழங்கப்படவேயில்லை. கேட் டால், கீழ் மட்டத்தில் உள்ள அதிகாரிகள், அரசாங்கத்திட மிருந்து எங்களுக்கு குடும்பக் கார்டுகள் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அரசு அவர்களுக்கு குடும்பக் கார்டுகளை வழங்கும் வகையில், கீழ் மட்ட அதிகாரிகளுக்கு அந்தக் குடும்பக் கார்டுகளை அனுப்ப முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முதலிலே கூறியபடி ஒரு குறிப்பிட்ட ஒன்றியத்திற்கோ ஒரு கிராமத்திற்கோ போய்ச் சேரவில்லை என்றால், கணக்கு எடுக்கப்போனவர் கள் முதலிலே அந்த இடத்திற்கு போவதற்கு தவறியிருப்பார் கள் என்று ஆகும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை, யாருக்கு குமே கிடைக்கவில்லை என்று நிருபிப்பார்களேயானால், அப் படிப்பட்ட இடங்களில் மறு பரிசீலனை செய்து குடும்பக் கார்டுகள் வழங்க வாய்ப்பு ஏற்படும். அண்மையிலே 2, 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இதற்காக தனி முயற்சி எடுத்து கணக் கெடுத்து சரி செய்ததினால் ஓரளவிற்கு இருக்கிறது. தமிழ கத்திலே கிட்டத்தட்ட மக்கள் தொகை $4\frac{3}{4}$ கோடி என்றா லும், இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கணக்கிட்டபோது $6\frac{1}{4}$ கோடி மக்களுக்கு கார்டுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. மீதி மக்கள் எங்கேயிருந்து வந்தார்கள் என்று தெரியவில்லை என்ற காரணத்தால்தான், அந்தக் கார்டுகளை நீக்கிவிட்டு, மறுபடி யும் ஒரு முறை அதை ஆராய்ந்து கச்சிதமாக எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். சில இடங்களில் தவறு இருப்பதால் குறைபாடு இருப்பதால், அவற்றை ஆராய்ந்துத் தரவேண்டும் என்று சொல்லி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறியதுபோல் ஒரு கிராமமே கணக்கிலே எடுக்கப்படாமல் விடுபட்டிருக்கு மானால், அதைப் பரிசீலித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க அரசு ஆயத்தமாக இருக்கும்.

திரு. வே. இராஜசேகரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர் களே, சென்னை நகரில் கொடுக்கப்பட்ட குடும்பக் கார்டுகள் முறையாக விநியோகம் செய்யப்படுகிறதா என்பதை நிருபிப்

1984 மார்ச் 26]

பதற்காக சர்ப்பரைஸ் விசிட் என்று விசேஷமான குழுவை நியமித்து வீடுகளுக்குச் சென்று அந்த கார்டுகளை மறுபரிசீலனை செய்யக்கூடிய ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்து வருகிறது. சென்னை நகரத்தில் காலையில் கூலி வேலைக்குச் செல்பவர்களும், அரசு அலுவலகங்களுக்குச் செல்பவர்களும் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால், உணவுப் பங்கீட்டுத் துறை அதிகாரிகள் போய் சரி பார்க்கின்ற நேரங்களிலே அந்த வீடுகள் பூட்டப்பட்டிருப்பதன் காரணமாக, வீடுகள் பூட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்று செய்தியைப் பதிவு செய்து கொண்டு குடும்பக் கார்டுக்கு விநியோகிக்கக்கூடிய அந்த ரேஷன் கடைகளிலே அந்தக் கார்டுகளுக்கு விநியோகம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீண்டும் அவர்கள் வாங்கச் செல்லும் போது உங்களுக்கு விநியோகம் செய்யக் கூடிய உத்தரவை அரசிடமிருந்து மீண்டும் பெற்று வாருங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, அரசு அலுவலர்களும் கூலி வேலைக்குச் செல்லக்கூடியவர்களும் இருக்கிற பகுதிகளில் சரிபார்க்கும் அலுவலர்கள் நேரத்தைக் கணக்கிட்டு மாற்று நேரத்தில் சரிபார்க்கும் நிகழ்ச்சியைச் செய்யவேண்டும். நிறுத்தப்பட்டிருக்கிற கார்டுகளுக்கு.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: செய்வார்களா என்று கேள்வி கேட்க வேண்டும். வினா—விடை நேரத்தில் வேண்டுகோள் கூடாது.

திரு. வே. இராஜசேகரன்: உத்தரவை அமைச்சர் பிறப்பிப்பாரா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆங்காங்கு சில இடங்களிலே தவறுகள் நடைபெறுகின்றன என்று சிலபல புகார்கள் வருகின்றன. அந்தக் கடைகளிலே இருப்பவர்கள் மூலமாகவும் வருகின்றன; அறிந்தவர்கள் மூலமாகவும் வருகின்றன; சில பேர்களுக்கு இரண்டு தடவை கொடுக்கிறீர்களே என்கிற தோரணையில் சிலர் கேட்கிறபொழுது, புகார் வருகின்றது. அப்படிப் புகார் அனுப்பப்படுகிறபொழுது, அந்த இடத்திலேதான் அதிகாரிகளை அனுப்பி, விசாரித்து, சரியா, இல்லையா என்று விசாரிக்க முடியும். ஒரு புகார் வருகிற இடத்தில் எல்லா வீடுகளிலும் போய் பாருங்கள் என்று சொல்வது சரியாக இருக்காது. அதிகாரிகள் போகின்ற காலத்தில் வீடுகள் பூட்டியே இருக்குமானால், பூட்டப்பட்டிருக்கும் வீட்டிலே கொடுப்பதற்கில்லை என்றுதான் முடிவுக்கு வருவார்கள். அதிகாரிகள் வருகிறார்கள் என்று தெரிந்து கொண்டு அநேகம் பேர்கள் பூட்டிவிட்டுப் போய் விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவைகளை எல்லாம் கூடுமான வரையில் தவிர்ப்பதற்காக, புகார்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு மற்றவர்களும் உதவி செய்வார்களானால்—அதிலே நியாயப்படி நடக்க வேண்டுமென்பதுதான். நியாயமற்ற முறையில் யாருக்கும் போகக்கூடாது என்ற நோக்கத்தை வைத்திருக்கிறோம். அதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு தொடர்ந்து எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1984 மார்ச் 26

திரு. செ. செம்மலை : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு ரெவின்யூ கிராமத்தில் இரண்டாவது கடையைத் திறப்பதற்கான கஷ்டங்களையும் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் அந்த ரெவின்யூ கிராமத்தில் உள்ள மக்கள் அதிக தூரம் நடந்து சென்று நியாய விலைக் கடைகளில் பொருள்களை வாங்கச் சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்து இருக்கிறார்கள். எனவே, இந்தச் சங்கடங்களையும் கஷ்டங்களையும் போக்குவதற்கு, இருக்கிற கடைகளிலே, வாரத்திலே ஒரு சில நாட்களில் மொபைல் ஷாப், அதாவது, நடமாடும் நியாயவிலைக் கடைகளாக மாற்றுவதற்கு அரசு முன் வருமா? அப்படிப்பட்ட ஆலோசனையை மத்திய அரசு, நமது அரசுக்கு, ஏதாவது வழங்கி உள்ளதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முதலிலே கூறியபடி, அந்தக் கடைகளுக்கு ஆகும் செலவில் பாதியையாவது ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று மத்திய அரசைக் கேட்டு, மத்திய அரசு அதற்கு இணங்கவில்லை. நடமாடும் கடைகளை வைப்பது என்றால், இன்னும் கூடுதலான செலவுகளை ஏற்படுத்துவதற்குத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வழிவகை கூறுகிறார்கள். அதிலே எப்படி செம்மைப்படுத்தலாம் என்ற அளவுக்குத்தான் அரசு சிந்தித்து அதற்கான முடிவை எடுப்பதற்கு ஆயத்தப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது வருவாய் கிராமத்திற்கு ஒரு கடை என்கின்ற வீதத்திலேதான் கிராமங்களிலே கடைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சில கிராமங்கள் 300 மக்களைக் கொண்ட கிராமங்களாக இருக்கின்றன. சில கிராமங்கள் 2,000 மக்கள் கொண்ட கிராமங்களாக இருக்கின்றன. அதைப் போக்குவதற்கு கார்டு அடிப்படையில்—ஏற்கனவே நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விதியை உருவாக்கினார்கள்—அதைப் பின்பற்றியாவது பெரிய கிராமங்களில் ஒவ்வொரு ஊராட்சி மன்றத்திற்கும் ஒரு கடை என்ற வகையில் அரசினுடைய செலவைக் குறைத்து, இருக்கிற கடைகளைக் கொஞ்சம் மாற்றியமைத்து, பெரிய கிராமங்களிலே இருக்கிற கடைகளை விரிவாக்குவதற்கான முயற்சியை மேற்கொள்வார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் வருவாய் கிராமங்கள் 12,600 இருக்கின்றன. அந்தக் கிராமங்களிலே 16,053 கடைகள் வைத்திருக்கிறோம் என்றால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவது போன்று சில வருவாய் கிராமங்களிலே இரண்டு கடைகள், மூன்று கடைகள் வைத்திருக்கிறோம். அவர்கள் சொல்வது போல குறிப்பிட்ட

1984 மார்ச் 26]

கிராமங்களிலே அதிகமான மக்கள் இருக்காலம். சில கிராமங்களிலே மக்கள் குறைவாக இருக்கலாம். இன்னும் சொல்லப் போனால், வருவாய் கிராமங்கள் சிலவற்றில் மக்களே இல்லாத நிலைமை கூட இருக்கின்றன. 60, 70 கிராமங்கள் அவ்வாறு இருக்கின்றன. ஒரு குடும்பமும் இல்லாத வருவாய் கிராமம் கூட இருக்கின்றது. ஆனால், கூடுதலாக வைக்க வேண்டிய இடத்தில், அவசியத்திற்கேற்ப வைத்திருக்கிறோம். 12,600 கிராமங்கள் இருந்தாலும், 16,053 கடைகள் வைத்திருக்கிறோம். நான் முதலிலே சொன்னபடி, தேவைப்படுகிற இடத்தில், அவசியப் படுகிற இடத்தில், அந்தந்த கார்டுகளுடைய எண்ணிக்கைக்கு ஏற்றாற்போல் அந்தக் கடைகளை வைக்க அரசு முயலும்.

(முற்பகல் 9-30)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வினா எண்கள் 450, 451, 452 ஆகியவை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் வேண்டு கோளுக்கிணங்க ஒத்திவைக்கப்படுகின்றன.

திரைப்படத் தொழில் ஊழியர்களுக்கு குறைந்த அளவு ஊதியம் நிர்ணயிக்கும் திட்டம்.

453—*(வினா எண். 17093)—**திரு. கு. ரமணி:** மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) சென்னை மாநகரில் உள்ள சினிமாத்துறை ஊழியர் களும், துணை நடிகர்களும் தங்களுக்கு நியாயமான ஊதியம் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு அரசுக்குக் கோரிக்கை சமர்ப்பித்துள்ளார்களா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன்மீது அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: (அ) மற்றும் (ஆ) : உற்பத்தி, வினியோகம் மற்றும் விளம்பரம் உள்ளிட்ட திரைப்படத் தொழில் வேலைக்கு குறைந்த அளவு ஊதியம் முதன் முறையாக 24-11-1982 முதல் நிர்ணயிக்கப் பட்டது. திரையரங்குகளில் வேலைக்கு குறைந்த அளவு ஊதியம் 1977-ல் நிர்ணயிக்கப்பட்டு 16-2-1983 முதல் திருத்தியமைக்கப் பட்டுள்ளன. துணை நடிகர் அல்லது பிற எத்தகைய நடிகருக்கும் குறைந்த அளவு ஊதியம் நிர்ணயிக் கப்படவில்லை. குறைந்த அளவு ஊதியம் நிர்ணயிக்க வேண்டு மென்று கோரிக்கை ஏதும் அவர்களிடமிருந்து வரவில்லை.

திரு. கு. ரமணி: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை நடிகர் களுடைய குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு அரசிடம் அவர்கள் கோரிக்கை எதுவும் கொடுக்கவில்லை என்று அமைச்சர்